

Stajerc" izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstro-Ogrsko: za celo leto 3 krome, za pol in četrt leta razmerno; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej Posamezne številke se prodajajo po 6 vin.

Uredništvo in upravnstvo se nahajata v Puju, gledališko poslojpe števil. 3.

Slava Tebi, ki si nas kmete ljubil!

Kmečki stan, srečen stan!

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rukopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torej zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (insetatov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Kmet nastopa ... (Konec)

Na kmetem zboru v Gradcu je govoril nadalje vrli naš somišljenik, posestnik Franc Girstmayer iz Maribora. Govoril je obširno o davku na zganje in o kmetem izdelovanju zganja za dom. Priporočal je naposled sledečo resolucijo:

C. k. vlada se opozarja: 1. Da naj predloži čimprej postavo glede izdelovanja zganja, po kateri bi bilo treba strogo ločiti izdelovanje pitnega zganja (Edelbrennerei) in zganje spirita; postava za prvo naj bi ne imela z postavo z drugo ničesar opraviti. Tudi naj bode zahtevana postava popolnoma neodvisna od tozadevnih ogrskih postavah. 2. Glede prostega izdelovanja zganja za domačo porabo v izmeri 56 litrov naj se ne dela nikakoršnih težav. To izdelovanje naj se dotičniku v vsakem času dovoli. 3. Postavni ta načrt naj se predloži odboru, ki ga naj uredniči c. k. vlada in c. k. kmetijska družba za Stajersko.

G. pl. Hohenthal je izjavil, da ima nekaj zagotovila od strani vlade; kmetje pa naj bi tudi gledali, da se potezajo njih poslanci v deželni zborih za to velevažno zadevo. Razvil se je še daljši razgovor in je bila končno resolucija g. Girstmayerja ednoglasno sprejeta.

Do besede je prišel potem voditelj nemških Stajerskih kmetov, g. pl. Rokitsansky. Govoril je o servitutih za gozdove in paše ter o rezervatih na lov približno sledeče:

„Od rešitve tega vprašanja je odvisna eksistenca marsikaterega kmeta. Izrazil je veselje, da se je stajerski deželni zbor že s to zadevo pečal in da se tudi že vlada zanjo zanima. Vlada je deželnim zborom v tem oziru že načrte predložila. Današnji zbor je dokaz, da se kmetje ne pustijo vsled verskih in narodnostnih prepričanj, da ne bi zastopali svoje gospodarske interese. Ponosni smo lahko, kajti najbolj izobraženi kmetje iz Stajerske so tu zbrani. (Zivahno odobravanje). Na Avstrijskem dosežemo kaj le v hipu, ko pokažemo pest. Govornik je končal z upanjem, da ostanejo kmetje združeni v svoji organizaciji in da pade vsaka razlika med njimi. (Viharno ploskanje).

G. pl. Rokitsansky je predlagal sledečo resolucijo, ki jo je zbor tudi ednoglasno sprejel:

„Danes zbrani kmetje iz vseh delov Stajerske zahtevajo od svojih poslancev v državnem in deželnem zboru, da naj delujejo z vsemi močmi, da se odpravijo rezervati na lov in da se vpošteva opravičene želje za svojo eksistenco v obupanem boju stoječih kmetov. Zbrani kmetje naglašajo vzajemnost vseh kmetov brez razlike narodnosti, vere in politične stranke v vseh gospodarskih vprašanjih in zahtevajo od poslancev, da se zavzamejo za končno rešitev vprašanja glede gozdnih in pašnih servitutov v zmislu vzdrževanja zdrave kmetije. Zlasti naj se v deželnem zboru preje ne miruje, dokler se tozadevno postavo ne sprejme. Končno pričakujejo kmetje, da bodo spravili poslanci zakonodajo glede kmetije v pravi tir.“

Potem je prišel do besede glavni tajnik Stajerske kmetijske družbe, g. Juvan. Govoril je o vprašanju kmetijskih delavcev in razvil sledeče misli:

„Treba je skrbeti za kmetijske delavce, da postanejo i oni gospodarsko prosti in glede eksistence neodvisni. Tako se je pričelo delati na Angleskem, v Ameriki in v Skandinaviji. Vpeljava starostne preskrbe je le polovično delo. Potrebna je tudi

vpeljava postav za posestva na rente (Rentengüter) in za delavske domačije. Tudi so važne postavte glede olajšav v vojaški službi, zlasti vpeljava 2 letne vojaške službe, glede posredovanja dela, glede porabe brezposelnih v mestih, glede ureditve izseljevanja itd. Ob splošnem odobravanju je končal govornik. Juvanov govor je bil temeljito premišljen in je pokazal očitno rane, na katerih boleha kmetjski stan. Zato je bila tudi resolucija, ki jo je Juvan zboru predlagal, ednoglasno sprejeta. Ta zanimiva resolucija se glasi tako-le:

„Današnji kmetjski zbor izraža svoje prepričanje, da je vpeljava zavarovanja za slučaj starosti ali onemoglosti sicer potrebna omejitev bega iz dežele, da pa je obenem potrebno uredničenje postavte za rentna posestva in za delavske domačije (Rentengut- und Arbeiterheimstättengesetz). Nadalje so potrebni: olajšava vojaške službe, dovolitev sredstev za izobrazbo kmetijskih strokovnjakov, pospeševanje vpeljave poljedelskih mašin, vplivanje na mesta, da ne dopustijo nabiranje brezposelnih, državna podpora za kmetijsko posredovalnico dela, ureditev izseljevanja, uredničenje štedilnih in podpornih blagajen za kmetijske delavce itd. C. k. vlada se nujno opozarja, naj predloži dotične postavne predloge. Kmetijski poslanci pa naj zastavijo vse moči, da se te zahteve čimprej urednišajo.“

To je bilo zadnje poročilo na tem velevažnim kmetem zboru. V debati sta govorila tudi dva odlična zastopnika spodnjestajerskega kmetijstva, — naš Kresnik iz Črešnjevca in naš Drogenig iz Katčjega dola. Gospodar Kresnik je popisal temeljito naše domače razmere in veselje je bilo poslušati tega 62 letnega stajerskega kmeta, ki je govoril nemščino gladko kot rojeni Nemec in ki je med živahnim odobravanjem razvijal geslo, da kmetu dohtar in far ne moreta pomagati, temveč da si more kmet le z lastnimi močmi in brez razlike vere ter narodnosti pomagati. Istotako navdušeno in pomenljivo je govoril naš Drogenig. Opozarjal je na zanemarjeno Spodnjo Stajersko in prosil, da se vpriporijo tudi pri nas enaki velepomembni zbori. To se nam je tudi obljubilo.

Predsednik Klusemann je nato zaključil shod s „Hoch“-klici na kmetijstvo.

Tako je končalo to velepomembno zborovanje. Tisoči kmetov so na tem zboru dokazali, da nečajo več sititi lenih trotoev, da si hočejo priboriti boljše življenje, da hočeje pridobiti tisto pravico, katero so jim ugrabili nasprotniki ... Nekaj veličastnega tiči v tej novo se pojavljajoči kmetjski volji! Prejšnja stoletja so vzeli kmetje koso in sekiro, kadar jim je lakota zadnjogo nado vzela. Danes pa vzame kmet „duha svitli meč“ in — zmagnuje ...

Pa še nekaj! Kje so bili naši domači „rešitelji“ kmeta? Edino „Stajerc“eva stranka je bila na zboru zastopana. Ne celjski „narodnjaki“ in ne „kmetjski zvezarji“ niso prišli, — ostali so doma v hipu, ko je posvetovalo vse stajersko kmetijstvo svoj bojni načrt. In ti prvaki naj bi „rešili“ kmeta? Kako? S kakimi sredstvi? ...

Kmet vstaja ... In pomedel bode svoje nasprotnike z železno metljo iz pozorišča. Dal Bog k temu srečo!

Politični pregled.

Državni zbor je sklican za 10. oktobra. Ministerski predsednik porabi ostale dneve do

zasedanja, da se posvetuje z voditelji večjih skupin v zbornici. Glavne preglavice dela vsem politikom avstro-ograska pogodba.

Stajerski deželni zbor. 26. septembra je bilo predloženih več poročil, m. dr. poročilo o učiteljskem penzijskem skladu. Po odgovoru na razne interpelacije je vtemeljeval posl. Schweiger svoj predlog, naj se dovoli izdatno podporo za povodnji prizadete prebivalce okrajev Lipnica in Wildon. Ta kakor dva predloga pos. Zedlacher in Schoiswol o enakih podporah so se izročili odseku. Posl. Wagner je utemeljeval predlog glede znižanja cene kuhne soli in izročitve stokove soli. Stokovo sol se ne dobi tako, kakor bi jo ljudje radi. Predlog zahteva, da se v tem oziru na vlado vpliva in se je izročil dež. odboru. Razni predlogi so prišli v drugem čitanju do rezprave in so se sprejeli. Tičejo se le občinskih zadev. Izmed drugih vloženih predlogov naj še omenimo predlog posl. Zendlacherja za obdajenje avtomobilov. Posl. Rokitsansky je zopet vprašal, zakaj se ni zakon o rezervatih na lov predložil cesarki sankciji; nato je odgovoril grof Attems, češ da se mora dotična postava malo predruščiti; prišla bode torej še enkrat v deželni zbor. — 27. sept. se je govorilo v prvi vrsti o zadevah, tičočih se občine Gradec. Potem je vtemeljeval posl. Schacherl svoj predlog glede zvišanja plač cestnih delavcev na okrajnih cestah. Njegov predlog, se je izročil odseku. Potem je prišla zopet železnica Maribor-Wies na razpravo. Posl. Wastian je v lepem, navdušenem govoru svoj prodlog vtemeljeval. Predlog se je izročil odseku. Predložilo se je še razne manjše predloge.

Koroški deželni zbor. 26. sept. je vložil posl. Dobernig samostojni predlog, naj se ne odgodi zasedanje deželnega zbora vkljub akljanju državne zbornice. Na znanje vzelo se je poročilo dež. odbora glede zgradbe na potoku, ki loči Koroško od Stajerske; poročilo zahteva dovolitev 50% podpore države. Nadalje se je sprejel predlog, da se dovoli nemškemu planinskemu društvu 10.000 K za zgradbo cesarice Elizabete ceste od Sv. Krvi naprej. Po izročitvi raznih predlogov odsekom je prišel Dobernigov predlog glede zasedanja dež. zbora na razpravo. Dobernig je dejal, da vpošteva vlada deželne zbere premalo in da se vsled tega gospodarska vprašanja ne morejo rešiti. Sprejel se je predlog, naj se deželni odbor obrne do vlade, da ne bi delo dež. zbora omejila. — 27. sept. je predlagal posl. Hofer ureditev primerne tarife za politične in sodnijske komisije itd. Po izročitvi raznih predlogov odsekom se je dovolilo posameznim občinam dviganje višjih doklad. Občinam Anabichl, St. Vid, Hörtendorf, Sv. Jurij, Alavec, Ebental in Beljak se je dovolilo za prenočišče vojaštva skupnega nadplačka 3450 K. Po predlogu posl. Steinwender se je vzelo račune dež. sklada za 1906. na znanje. Občini Sveta Kri se je zvišalo podporo za vzdrževanje pota „Tannerweg“ od 100 na 200 K.

Novi kruh za vojake. V vojnem ministerstvu se delajo poizkusi z novim kruhom; kruh ne bode več iz same ržene moke, temveč iz mešanice ržene in pšenične moke ter otrobov. Kruh bode dražji, ali tečnejši, tako da bode vsak

vojak le 700 gramov na dan dobil, medtem ko dobi danes 840 gramov.

Sklicanje rekrutov. „Zeit“ poroča, da se pokliče rekrute letos šele 15. oktobra pod orožje. Po navadi se jih je poklicalo že 1. oktobra.

Davek na avtomobile namerava vlada vpejljati. Pozdravljamo to misel. Zlasti naj bi se obdačili tisti gosposki lenuhi, ki se vozijo le „za hec“.

Veliki vojvoda Friderik badenski je 28. septembra umrl. 55 let je vladal in troje nemških cesarjev je doživel. Na prestolu mu sledi Friderik II.

Najmlajši državni zbor sveta, ljudsko zastopstvo na Filipinih se otvoril 16. t. m. v Manili. Volitve so že končane. To državni zbor se menda ne bode dolgo držal, ker sedi v njem nekaj ljudi, ki so bili preje uporniki.

Kraljemorilci na Srbskem še vedno ne mirujejo. Peterček je le igračka v njihovih rokah, prestolonaslednik bajne ni zdrave pameti in — ofcirski morilci morijo naprej. V zaporu v Belgradu sta sedela Mila in Maksim Novakovič, urednik protivladne „Otašbine“. Vlada je hotela ta dva neodvignoma uničiti. Zato jih je na zviti način pripravila, da sta hotela pobegniti; tako so zamogli orožniki nanje streljati. Umrili so jih. V Belgradu so se vršili veliki izgredi vsled teh umorov.

Dopisi.

Šostanj Letos je bilo pri nas jako veliko tujcev. Ni čuda, kajti kako krasno leži naš trg in kako lepe izprehode ima! Posebno veseli nas pa, da je prvaška gonja deloma ponehala. Vzrok temu je v prvi vrsti to, da so prvaki glavne kolovodje izgubili: Po noči jo je popihal slepar Zock v Ameriko. Bil je eden najnesramnejših prvaških hujakačev in zato je žviljal zaupanje svojega notarja in drugih prvakov, vkljub temu, da je bil — slepar. — To je že drugi slučaj. Kajti istotaki slepar je bil prvaški „lebcelter“ Pokorn, ki jo je tudi pravočasno popihal. Odpuščenega občinskega tajnika so nastavili prvaki kot tajnika v okrajnem zastopu. Fant naj bode pameten, kajti naprednjaki čujemo! Torej — hvala Bogu, da je mir! Upajmo, da bode občina napredovala in vse ter še več pridobila, kar je izgubila vsled prvaške gonje!

Dobje pri Planini. Kmeti shod v Dobji dne 29/9 t. l. se je vkljub prizadevanju župnika Vurkelca, kateri je kmete hujšal da bi se shoda ne udeležili, nepričakovano dobro obnesel. Prišlo je mnogo kmetov iz občine Dobje in občine Jurklošter kateri so z velikim zanimanjem poslušali poduk gosp. Andreja Drogenig o poljedelstvu posebno pa o zboljšanju travnikov z umetnimi gnojili. Gospod Drogenig je tudi natanko razložil koristi o združenju kmetov, in raznih podporah, katere bi bile za pričakovati od c. k. štajerske kmetijske družbe in od okraj. odborov. Sklenilo se je tudi, da se v najkrajšem času tukaj vpelje podružnica kmetijske družbe za občine Dobje, Jurklošter in Planina z sedežem v Dobji. Govoril je tudi nadučitelj Pulko, ki je z velikim navdušenjem odobral namene kmetov, da se združijo in vpeljejo podružnico kmetijske družbe, in nam je konečno tudi razložil hudobne namene tukajšnjega gosp. župnika Vurkelca, kateri namerava osnovati tukaj še eno klerikalno posejilnico, ako ravno že obstoječa posejilnica v Dobji potrebi ljudstva popolnoma zadostuje. Kar svet stoji še ni nihče Dobovčane tako ciganil kakor ravno ta Vurkelc, in to mu še vedno ni zadosti, da bi nje popolnoma izkoristil si je še izmislil vpejljati nepotrebno posejilnico, katera nikakor ne bo mogla izhajati, mogla se bo zadolžiti, in Vurkelc bo popihal iz Dobja kakor je bil Gorisek iz Laškega trga, Žičkar iz Vitanja itd. Vbogi kmet pa plačaj, ali pa idi na boben (s trebuchom za kruhom). To je namen Vurkelca! Vbogo zaslepljeno ljudstvo, zdrami se dokler je še čas!!! Naprednjaki.

Iz Sv. Jakoba v Slov. gor. Bikasta „Naša Mauč“ je vedla v predzadnji številki povedati, da ima spost. gospod Matija Peklar „nemškega“ bika. Zato si štejemo v dolžne, povstati „Naši Mauči“, da imamo v naši fari tudi prav čudnega črnega „slovenskega“ bika. Ta spaček je zelo čudna žival, ker on ne žre trave, sena in otave, ampak samo kisl mleko. Ker je prav grde po-

stave, ni za plemo. Dragi Št. Jakobčani! Če bi utegnili pri ta spaček k vam na dom, le napodite ga z bikavco. — Telegram od sv. Jakoba v Slov. gor. z dne 27./IX. t. l. — Danes je bil Rabuzek dvakrat birman; to je zdaj njegov edini žegen, ker druge je že davno zgubil. — Pe te!

Sv. Bolfeng Slov. Gor. Poročati moramo, dragi „Štajerc“, o vzglednem življenju v farofu prav čudna poročila. Kaj se ni iz te hiše pohujšalo, ko je župnik Ilesič še v njej prebival, to pohujšaje zdaj lepa Anika in kunštni Tonček ali Zvonimir, ki je pri Svetinjah zavoljo popravljanja ur in mašinov, pa tudi zavoljo mesa in klobas in „tünke“ še zdaj v dobrem spominu. Ta parček je vsegamočen gospodar v farofu po noči in po dnevi. Le takrat menda, kadar je ta dva in mlado dekle strah, pokličejo „kato-liškega“, od mlekarne znanega mladiča Cirila Kosa, da njima in dekli strah odganja. Ti izvoljenci pridno molijo — a koga? — in bližnjega neki nič ne ogovarjajo. Ker ob delavnikih ni maše, tudi ne pogrebov in ker Anički ni treba župniku streci, ima s svojim Tončekom vred vsak dan 24 ur prostega časa. Tega si krajša cartani parček stem, da hodi kak srčno se ljubčana mož in žena na sprehod, med tem ko drugi farani od težkega dela omagujejo in pripravljajo — za vaikdar prazne žakle. Včas pa zapreže tudi brihtni Balazov Lojzek svojega šimelna in fura Aniko in Toneka na sprehod. Ali ni to spodobno za mladino, ki si o tak veliki prijaznosti čudne reči pripoveduje? Ta parček obdeluje tudi prav pridno priče, ki nastopajo proti župniku in je romal celo v Črmlenšak k rihtari, naj napiše spričevalo, da je Krambergerova Trezika nora. Čudno je tudi to, da tista Micika, ki ima vsaki „petek“ god in ki je bila župniku Ilesiču tak srčno vdana, ne more farofa pozabiti. Sprjaznila se je z Aničko in zdaj tam služi. Lep Tonček ima tako dve pedinarci in živi kak kos v kobači. Vsega dobrega preveč dobi, kak potrebuje. . . . Poroča se nam, da so župnikovo sestro — zaprli.

Partinje pri sv. Jurju. Preteči občinski polom. Naša občina je ena najlepših in največjih v Slov. gor. Pred leti je tukaj cvetelo bogatstvo in sloga in sedaj nam belijo glave prepri in občinski dolgovi, katere nam napravljajo nepoklicani občinski, ne bomo rekli možje, ampak privandravci. Župan je krvi češke, njegov adjutant pa je neki bivši hlapec in viničar — no sedaj želar. Od tistega časa, od kar nam gospodarita ta dva kaplanova podrepnika, občani bežijo, ker jih hočejo požreti občinski dolgovi. Skorej vsak posestnik ima že svoje posestvo na prodaj, ker pri takšnjem občinskem gospodarstvu ni mogoče izhajati več. Ta omenjena privandravca vodita občinske zadeve tako, kakor jima velevala poslanec Roškar in kaplan Bosina. Roškar ni bil nikoli v pravem pomenu kmet. Takrat, ko so še bile male dače in še zemlja bolj rodila, takrat on ni mogel ne sebe in ne svoje preskrbeti s potrebno obleko, kaj še le svoje posestvo in sedaj si stavi palače, se vozi nobel, hodi po toplicah, kjer si zdravi svoj želodec, kateri ni navajen dobrih pečenk, posebno iz mladostnih let ne, takrat je moral nekaj drugega živjati, za kar vsi vemo in on bržčas ne bode zahteval, da mu to povemo. Do sedanjih dobrih razmer pa ga ni spravil plug, bič ali celo motika, ampak le že porsed do grla siti kaplani, kateri so ga posadili na poslanski stolec. Sedaj se suče v njegovi roki bliščeča se palčica, kakor pri kakšnjem postopaču. Njegove hčerke so že frajle in ne pogledajo naša dekleta, ki so oblečavajo za denar, ki je zaslužen s krvavimi žuli. Občinske volitve se bližajo in mi si moramo izvoliti možje, ki so naše krvi in našega pokolenja in znajo s svojo glavo gospodariti, kakor drugi vrli župani v naši fari. Takšnjih občinskih mož ne potrebujemo, ki lezejo za tuji, kakor je Roškar in naš kaplanče in ki tam iščejo nasvetov mesto, da bi nas dovolj izkušene občane vprašali kaj je storiti, kaj bo dobro, kaj ne? Kdor ne zna sam županiti, ta naj pusti ta posel drugemu, ki bode na svojem mestu. Dragi Partinčani, zbirajmo se že sedaj pri svojih sosedih skupaj, posvetujmo se o prihodnjem občinskem odboru, da se rešimo gotovega gospodarskega pogina. Mislili smo, da nas bode letos pustil kaplan s

svojo zbirco pri miru, ker smo mogli postaviti dvojno cerkveno poslopje, katero je pogorelo, zakaj to on — kaplan — sam najbolj zna, če še mu pa pevinje in politika možganov niso popolnoma uničile, pa zmotili smo se. Farski žakel pač ni nikoli polni. Pa dobri nasvet imamo. Noročimo si vsi odkritočnega, nestrašljivega Štajerca in s tem se bodedo rešili farskih oderuhov ter prihranili veliko koščekov kruheca za svoje otročiče, ki niso navajeni na dišeče pečenke in sladko vince, kakor naš kaplan, katerega je zgubil škof že pred tremi leti iz svojega registra.

Vojnik. Ker mladi zdravnik dr. Branko Žizek in tembolj njegovi še mlajši prijatelji toliko vedo govoriti in neopravičeno zasmehovati, da človek niti na cesti nima miru, tedaj pa dobro, naj zve vsaki napadalec in drugi celo resnico: Dr. Žizek je bil klican k bolani ženi A., pa četudi mu je ona sama povedla, da trpi na želodčnem krči in vročici, je on vendar nasprotno trdil, da je „malokrvna“, ter da od tega izhaja bolenje v želodci, zato ji je dal „železnate kapljice“ za snovanje krvi. To pa ni bilo dobro, kajti bolnica ni mogla drugega uživati, ker želodec ni prebavljal, kakor le čisto govedno juho, zatorej so ji železnate kapljice v želodci obležale in bilo ji je vedno slabše od dne do dne. Bolnica pa je to pravo trdila in zahtevala kapljice edino za „krepčanje želodca“, kajti dokler želodec ne deluje, mora celi život oslabeti in tudi kri se ne more tvoriti. A dr. Žizek tega ni pustil veljati. Preiskoval pa jo je nič manj ko desetkrat in sicer dvakrat na njegovem domu in osemkrat v njenem stanovanju v postelji, na dan celo po dvakrat, kar je čisto nepotrebno bilo, tembolj ker potrebnih zdravil vendar ni dal! Ker se je bolnica tega nebidogatreba situacije preiskovanja že naveličala, mu je dala pri tretjem obisku v postelji razumeti, da tega ne trpi več in da boče po vsej sili raji vstala. Na to ji je on zabičal, da tega ne sme storiti, sicer jo on zapusti, se ne prikaže več, jo ne vrača več, in neče za ničesar odgovoren biti i. t. d. O kako dobro in koristno bi bilo, da bi bil on svojo besedo držal ter se ne več prikazal, pa prišel je še petkrat nezaželjen in nepoklican. Sedaj hoče bolnica po drugega tukajšnjega zdravnika, g. dr. Franc Breschnika, poslati, a nji mož ji tega ne dovoli ampak svetuje potrpeti in počakati. A bolnica pa, ki bolezni ne more več mirno prenašati, in ker je bila prepričana, da ji Žizek nič ne pomaga, temveč da ji je še vedno slabše, pošlje natihoma brez vedenja in v nenavzočnosti svojega moža po dr. Breschnika. Ko ta pride, je celo pravično in znanstveno ravnal. Na pripovedovanje bolnice še ni verjel, ampak še le potem, ko si je oči in jezik ogledal, ter želodec čez obleko tipal, — ne tako dr. Žizek, — ter železnate kapljice pregledal, je rekel: sedaj sem prepričan, da prav trdite, toraj Vas hočem zdraviti sam, sicer bi se ne vmešaval. Na to ji je dal zdravila, pa primerna, po kojih nji je takoj v želodci tiseenje začelo odjenjavati ter počasi jesti dišati. Toraj je ta zdravnik le enkrat znanstveno preiskoval in pravo zadel, dr. Žizek pa desetkrat brez pomoči. Ko Breschnik to spremembo kolega Žizeku sporoči, pošlje zadnji možu bolnice srdito pismo, v katerem mu oestro očita, da je „zahrbtno“ delal, ker mu o poklicu drugega zdravnika ni sporočal, ter naznani, da neče več priti zdraviti — čudno in smeh — ter mu pošlje v jezi račun za 21 kron 70 vin, namreč za 8 obiskov 16 kron, za spričevalo bolnice 5 kron in za nekaj zdravil 70 vin. Pa očitane „zahrbtnosti“ je bilo boleče obdolženje, ker mož o vsem tem ničesar vedel ni, in niti dopustil ni zdravniku meniti, sicer pa je Žizeku itak g. Breschnik poklic ter nadaljno zdravljenje takoj sam naznanil. Toraj se je dr. Žizek le stem maščeval, ker ni imel več obiske nadaljevati, ter za vsak nepotreben pot goldinar zabeležiti. Na to mu A. v pismu celo stvar pojasni kakor je to popisano, in želi nižji račun, pa ne več v jezi. Čez šest mesecev zahteva Žizek zopet ravno tisto svoto kot poprej. Da bi se A. že koj s prva ne bil zaradi njegovega častivrednega g. očeta kot prejšnjega zdravnika oziral in koj po g. dr. Breschnika poslal, ne odpadli bi mu samo vsi Žizekovi stroški, temveč g. dr. Breschnik bi bil bolnico tudi loži in poprej ozdravil,